

Nr 591

Av herrar **Elmwall** och **Svensson** i Vä, *angående amorteringen av garantilån m. m.*

Jordbrukets fortgående rationalisering är synnerligen kapitalkrävande, och skuldbördan för enskilda jordbrukare blir därför i många fall högst betydande. Fastigheternas förbättring sker i regel etappvis under en lång följd av år och kan omfatta åtgärder, som till en del genomföres genom medverkan från lantbruksnämnderna. Det torde sålunda inte vara ovanligt att ett fastighetsköp åtföljes av ytterligare ett, att den nya brukningsenheten behöver förbättra delar av sitt byggnadsbestånd, att jorden behöver dräneras, att ägovägar behöver byggas osv. Lantbruksnämndens medverkan sker bl. a. genom utlämnande av statliga lånegarantier, som lämnas först sedan botteninteckningarna utnyttjats. För varje garantilån fastställs säkerhet — i regel inteckningssäkerhet inom vissa angivna belopp — och pantförskrivning av framförvarande inteckningar.

Genom rationaliseringsåtgärderna höjes fastigheternas taxeringsvärde. Detta i sin tur ligger till grund för botteninteckningarnas storlek. Genom pantförskrivningen av inteckningar för garantilån kan därför ytterligare bottenlån ej erhållas. Ej heller är det möjligt för lantbruksnämnderna att sammanföra flera garantilån till ett lån. Med tanke på de stora skuldbelopp, som nu belastar många jordbrukare, vore det angeläget att bestämmelser utfärdades i syfte dels att minska amorteringsbördan genom fullt utnyttjande av bottenlånen, dels att förbättra amorteringsplanen genom att sammanföra flera garantilån till ett, dels ock att garantilån med inteckningsläge inom fastigheternas taxeringsvärde må bli amorteringsfria under högst tio år.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av Kungl. Maj:ts kungörelser nr 246, 366 och 367 av den 11 juni 1948, att de i motionen framförda synpunkterna vinner beaktande.

Stockholm den 27 januari 1960

Emil Elmwall

Gustaf Svensson

i Vä